

کیر که ههستا

کیر که ههستا نه له بیگانه دهپرسی نه له خویش
گورزی خوی هه دهوشینی چ له پاش و چ له پیش
هه مه کیری قهوی، هیند به کونی تهنگا چوو
سهروچاوی هه موو زامداره، په راسووی هه موو پیش
تا ملی غه رقه له چه رما، وه کوو سیواکی مه لا
پرچی نه فشانه له سه ر پشته ملی وهک دهرویش
پاله وانیکی قهوی قو له له میل بازیدا
مه حکمه ریشه و بیخی وهکو شاخی گامیش

که شوفش کردنی بهگ

له بهگ وا بوو که من ماتم کشی کرد
که من هه ستام و نه و داماو فشی کرد
که هی سهیرانی سه ر گون بوو که هی کیر
چه قیقهت مسته فا بهگ که ردشی کرد
ده بوو باوکی سهگی ناو نایه نه ماما
بهگی ناونا قور مساغ یا غنیشی کرد

بو مهستی نه فندی

دهستیکی ههیه (مهستی) نه فندی له که ره مدا
میهمانی عه زیزی ههیه دائیم له که ره مدا
نه له حق ژنه که هی موش فیکه ده ر حق به غه ریبان
سه د گانی به روم داوو، هه زاری به عه جهم دا
هیند کیری هه تیوانی به کوزدا چوو داک
دهستیکی شکابوو به منالی له شکمه مدا
به ر زه ر به تی کام کیری قهوی که وتووو ناخو
به و ده ر ده چووو ساعیدی (مهستی) له په چه مدا
چه قفا که (مهجیدی) کوپی زور ته بعی جه واده
سه د گانی به یهک له حزه به بی پوول و درم دا
که ووادو ته رهس، مولحیدو بی دین و مونافیق
مورته دده، نییه میسلی له مسقوف و عه چه مدا
بو سه د په هی (مهستی) وهکو ته پلی سکه نده ر
ئاوازی ده هو لی کوزی داک له که ره مدا
نه و کیره زله ی کئی بوو له کیلانی فه تاح بهگ
مشتیکی کوتایه کوزی، مشتیکی له دم دا

بۆ مودیری قزلجه

له تهرهف كيروهه بهريدي سهبا
بۆ جهنابي موقرپرهبولخاقان
ميرم، ئايا چلونه عيلهته كهت
ئىحتياجت بنوسه، عهيبى چييه؟
سه تپت دا به كوودهكى له گونم
دوودمانتان چرووكه بونيادي
عهبدوپرهمان بهگى برات فهرمووى
خاله كویرهش به سهراحت ئهى گوت
له ئهبانت ئيبا مهكه ميرم
گهر بهدارى قزلجه تيرناخوى

بۆ مودیری قزلجه نامه دهبا
مير عهلى بهگ، له ئهجهبى نوجهبا
باز به خارشته بن گونت عهجهبا
مههره مى رازى تۆم به عههدى سهبا
ئهى تپت پهعدو وهى تست رهشهبا
(بو قباحتم بنم دگل هه بهبا)
كه عهلى بهگ بووه به ديلاههبا
هازيهى ئيرسكم ئهخهن وه ئهبا
ئابرووى خانهدان عهلى دهيبا
وهره باشيخ رهزا به رهشتا با

چوارينه كان

ههروهكوو ئهشكم به رهنگى سوورى خوى خوئينينه كوز
داستانى شاهنامهى خوسرهوو شيرينه كوز
ئىنشيقاقى ههر وهكوو كالهك له بهر شيرينه كوز
ههر كهسى نهى چهشتبى نازانى چهند شيرينه كوز

شوخي به ئىنابهت چووه لاي زوهد فرؤش
بۆ ئهخزى تهريقهت به دلى پر له خرؤش
خؤش هاته جهواب و ووتى حهفته وهلى من
ساليكه فرؤشتوومه ئيمانم بـه قرؤش

كهسى بيبي حهياوو شهرم و نامووس
ئه بهد ناكـاـ رهفيقىي تاقمى لووس
ئه گهر سهه سال بدهى رهنج و نهيانگي
قسهى وات پى دهلئين خاريچ له قامووس

گهرچى فهقير و موفليسه شيخ مامـهـ سالحم
نهم دى كهسى وهكوو ئهو ساحيبي كـهـرهـم
ميوانى بووم، نان و كهريهى نايـهـ بهردهم
ئىستاش به بى موداههنه مهنوونى ئهو كههرهـم

جهنگ گاهى جوكل و مهحموود بهگ شـيروانه بوو
ئافهرين مهحموود بهگ لهم جهنگه دا شـير وانه بوو
وهختى قاسيد هات و ليم پرسى ، چلون بوو ئهم شه رِه؟
ورده-ورده بوى بهيان كردم كه چى شـير وانه بوو

نابه كارى وهكوو ئهم جووته له عينه ليړه
نه بووه قهت ئهمه مودديكى مهديدو ديړه
ئهو به تر گويز ئه شكينيت و ئه ميش قنگ ئه ديړى
ههر دوو عاسين له خودا: كيړى من و ئهم كوړه

توكه خوت مه يلى جنيو بازى دهكهى شيخ صالح!
بو دهكهى سهرزه نشى من كه رها هه ججاوه؟
غايه تى بهنده جنيوم به دوو سى كهس داوه
تو هه تا ئيستا به قوربان ، به هه زارت داوه

به رهمز قسه م پى دهلى به گى جـافان
بزن قنگى نه خورى چى دهوى له نانى شوان
به كيړى گه وره ، به رم له مقعدهت تا بن
ئه گهر قووهت بدهيته خوت ترپت دهبيت دووان

شيخ رها پير بووه رووى مه جليسى يارانى نيه
تاقه تى كه شمه كهش و گهر دشى شـارانى نيه
دهس به گوچان ده گه رى ، ئيسته له بهر زه عفى وجود
مه تره قه سهر زله كهى قووه تى جارانى نيه

پير كه كوكى و نه تپى دووره له مردن هيشتا
ورده ئاههنگى دوواى كو كه نيشانهى ئه جه له
پير كه كوكى و تپى دهنگى وهكوو باره زه له
شاهيدى مو عته به رم عيززه تى مه ئموورى ته له
گهر چى ريشم چه رمگ و دندانه كانيشم كه له

